

Mari Keski-Korsu

Toni Lehtola

Teemu Lehmusruus

Lotta Mattila

Minna Herrala

Mia Makela

Kati Roover

Elina Ruohonen

26.8.2020-9.1.2021

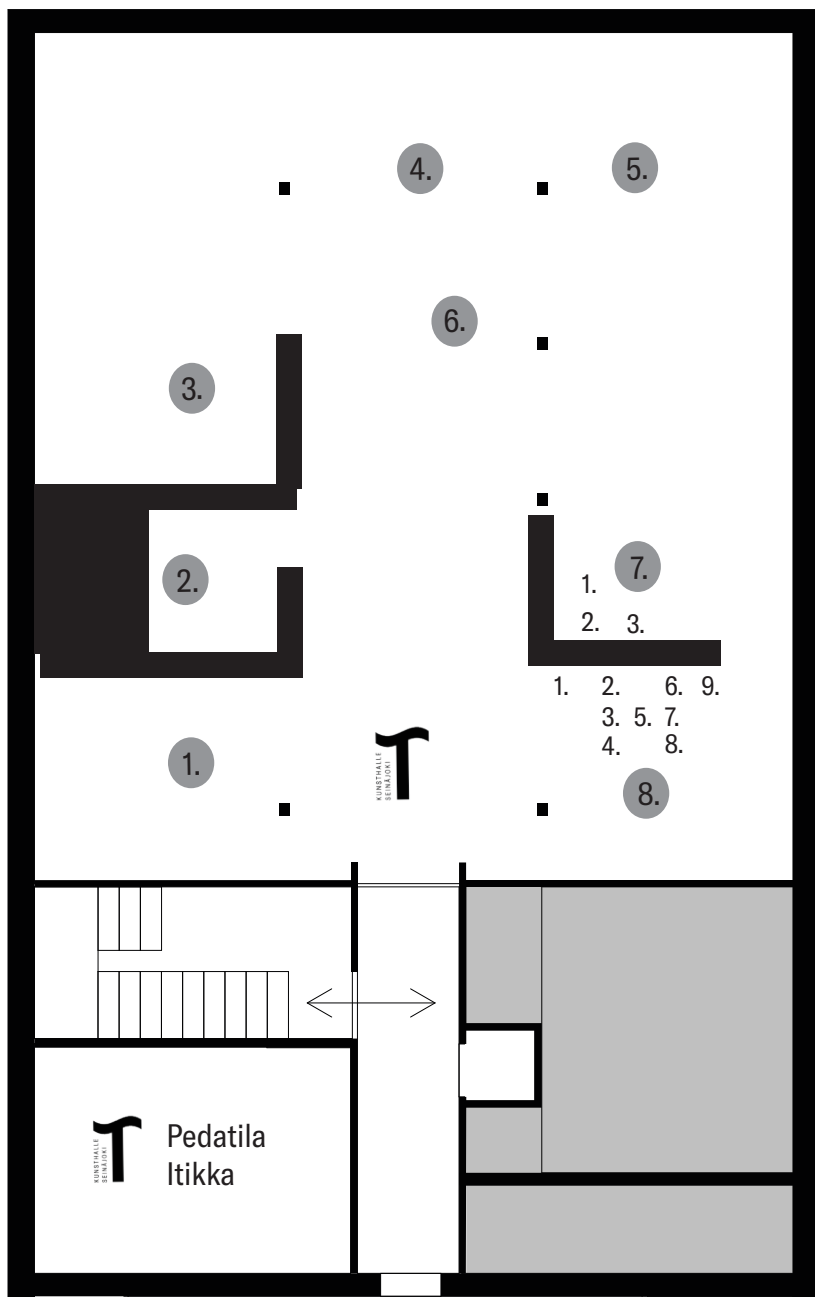
Millaista on olla eläin?

SEINÄJOEN TAIDEHALLI

Yhteistyössä
Helena Telkänranta

Teosluettelo

Näyttelytila HALLI

1. Kati Roover
Salt of My Eyes
Video, 14.02 min
2019
2. Mari Keski-Korsu
Com Scire
Videoinstallaatio
2020
3. Mia Makela
Looking for Mr. Blue
Videoinstallaatio
2020
4. Toni Lehtola
Koe Koe
Installaatio
2020
5. Teemu Lehmusruus
Sleepwalkers (of the Latent Land)
Installaatio
2020

6. Lotta Mattila
Näkymätön elämä
Keramiikka
2020

7. Elina Ruohonen
Maalaukset
1. Eilinen Äkkilähtö
Öljy pleksille
2020

2. Fast Food Race
Öljy pleksille
2020

3. Kantokyky
Öljy pleksille
2020

8. Minna Herrala
Cat Pleasure
Valokuvia, silisec lambda
Musiikki, säveltänyt Jimi Savola
2020

1. Sunny Hunting
2. Night Bird Singing
3. Mouse Hole
4. Cat Paradise
5. What Cat Would Order
6. Snacks
7. Toy
8. Jungle
9. Night Hunting

#millaistaonollaelain

#seinajoentaidehalli

Lisätiedot: taidehalli@seinajoki.fi

Millaista on olla eläin?

Millaista on olla eläin? on kahdeksan suomalaisen nykyaiteilijan ryhmänäyttely, joka pohjautuu evoluutiobiologi, tutkija ja tietokirjailija Helena Telkänrannan samannimiseen kirjaan.

Idea näyttelyyn syntyi, kun Seinäjoen taidehallin ohjelmatiimi halusi toteuttaa näyttelyn, joka perustuu vuoropuheluun tekstin tai tutkimustiedon kanssa. Taidehallin uudet ohjelmalinjaukset ammentavat vahvasti maaseudusta ja urban-rural-viitekehiksestä, joista myös näyttelyn eläinteema kumpuaa. Lisäksi haluttiin toteuttaa näyttely, joka olisi pedagoginen jo tuotannollisesti. Kaikkea tätä pohtiessa nousi keskusteluihin tietokirja Millaista on olla eläin?

Helena Telkänrannan erikoisaloina ovat eläinten käyttäytyminen, emootiot ja kognitio. Hän on tehnyt muun muassa tutkimustyötä Bristolin ja Helsingin yliopistoissa. Tällä hetkellä hän työskentelee hyvinvoinnin seurannan ja kivun havaitsemisen parissa eläinlääketieteen alalla sekä kehittää uudenlaisia keinoja kertoa eläintieteestä yleisöille ja koululaisille visuaalisesti ja elämyksellisesti. Telkänranta kiinnostui yhteistyöstä ja suunnittelu päästiin aloittamaan.

Taidehallin tiimi kartoitti taiteilijoita, joiden aikaisemmissa teoksissa eläimet tai eliöt ovat olleet vahvasti mukana. Näyttelyidean ajankohtaisuudesta kertoo se, että jokainen kutsuttu taiteilija vastasi heti kyllä ja monella heistä kirja oli jo omassa kirjahyllyssä. Kullekin taiteilijalle jaettiin kirjasta yksi luku, jota käyttää kimmokkeena teokselle. Telkänranta toimii näyttelyprosessissa taiteilijoiden keskustelukumppanina. Taidehalli vastaa kuratoinnista ja tuotannosta. Seinäjoen taidehallin ohjelman suunnittelusta vastaa työntekijöistä koostuva ohjelmatiimi. Tiimin muodostavat näyttelykoordinaattori Sanna Karimäki-Nuutinen, taidetuottaja Pii Anttila, taidekasvattaja Elina Teitti ja näyttelymestari Miika Vainionkulma.

Näyttely tuo tärkeää teemaa esille elämyksellisesti sekä visuaalisesti. Se kurkistaa eläinten kokemusmaailmaan taiteellisen ajattelun avulla ja keskustelee kirjan teemojen kanssa.

Millaista on olla eläin? -näyttelyn taiteilijat ovat Mari Keski-Korsu, Toni Lehtola, Teemu Lehmusruus, Lotta Mattila, Minna Herrala, Mia Makela, Kati Roover, Elina Ruohonen.

HELENA TELKÄNRANTA

Helena Telkänranta on tutkija ja tietokirjailija, jonka erikoisalaa on eläinten kognitio- ja käyttäytymistutkimus. Hänellä on yli kolmenkymmenen vuoden kokemus näiden tieteenalojen ja muiden biotieteiden tuomisesta suomenkielisen suuren yleisön ulottuville lehtiartikkeleiden, kirjojen, TV-dokumenttien ja muiden medioiden kautta. Yksi hänen tunnetuimmista kirjoistaan on ”Millaista on olla eläin?”, joka kohosi myyntimenestykseksi ja on saanut useita palkintoja.

Hän on myös tehnyt eläinten käyttäytymisen ja tunteiden tutkimustyötä Helsingin yliopistossa sekä Bristolin yliopistossa Britanniassa. Hänellä on maisterintutkinto evoluutiobiologian ja tohtorintutkinto eläinten käyttäytymisen alalta. Nykyään hän toimii kahden hiljattain perustamansa yrityksen toimitusjohtajana. Tutkimusyritys Arador Innovations kehittää uusia, eläinystävällisiä menetelmiä eläinten tunteiden objektiiviseen mittaamiseen, ja tiedeviestintäyritys Animal Mind Productions kehittää uusia digitaalisia, visuaalisia ja interaktiivisia keinoja eläinten kognitiotieteen tulosten tuomiseksi suuren yleisön ulottuville.

Luku 1. Ultravioletinääöstä magneettiaistiin:
eläinten ”salaiset” aistit

KATI ROOVER

Salt of My Eyes | Silmieni Suola

Video 14.02 min

2019

”Kookkaimmat valaat kykenevät paitsi kaikkein kovimpiin, myös kaikkein matalimpiin ääniin. Mitä matalampi ääni on, sitä kauemmas se kulkeutuu. Tämä johtuu siitä, että ääni kuulostaa sitä matalammalta, mitä pidempi on sen aallonpituus. Pitkinä, loivina aaltolina etenevä ääni ehtii tunkeutua sitä pidemmälle siihen välineeseen, jossa se kulkee, kuten veteen tai ilmaan, kun taas lyhyiden aaltojen sykkyyttä muodostava ääni kuluttaa energiansa nopeammin loppuun. Suurvalaiden yhteydenpito-äänistä osa on niin matalia, että ihmiskorva ei niitä kuule. Siksi niitä sanotaan infraääniksi.” (ote kirjasta, s.21-22)

Salt of My Eyes on poeettinen videoessee, joka käsittelee ihmisten ja valaiden välistä kompleksista ja monikerroksista kulttuurihistoriaa. Tarkastelun kohteena ovat erityisesti ryhävalaat. Roover on pohtinut valaiden välistä kommunikaatiota ja sitä, millaista olisi elää valaana syvänsinisissä merissä tai keskustella niiden kanssa niiden elämästä ja elinympäristöjen muutoksesta. Taiteilijaa kiinnostaa, miten paljon elinympäristö ja sen muutokset vaikuttavat eri lajien aistien kehittymiseen.

Teoksessa on keskeistä kokemus omakohtaisesta kohtaamisesta valaan kanssa, jolloin haaveet, todellisuus, unet ja mytologiat sekoittuvat. Teoksessa käsitellään myös suurempia kysymyksiä: elämän syntyä, evoluutiota ja elämän katoamisen mahdollisuutta mikromuovien saastuttamisessa, lämpenevissä ja melusaastetta täynnä olevissa merissä. Onko valaiden mahdollista edes elää rauhassa itsenäistä ja vapaata elämää merten syvyyksissä, nykyajan maailmassa, ihmisten toimista häiriintymättä?

Kati Roover (s. 1982) työskentelee liikkuvan kuvan, äänen, valokuvan, tekstin ja tilataiteen parissa. Hänen teoksensa käsittelevät usein ympäristön- ja ilmastonmuutosta ja yhdistelevät taiteen ja tieteen näkökulmia.

Teksti, kuvaus, leikkaus ja äänisuunnittelu: Kati Roover

Äänisuunnittelu ja masterointi: Johannes Vartola

Suomenkielinen käännös: Marja Viitahuhta

Arkistovideo, vedenalainen kuvaus: Rick Rosenthal, Lee Tepley

Kiitos: Marianne Rasmussen, Husavik Research Centre,

University of Iceland, Husavik Whale Museum,

Jessica Auer and Schweiz / Ströndin Studio,

Skafffell, Helena Telkänranta, Visa Kurki, Kristian Mainz,

Sarah Pulitzer, Satu Herrala, Johannes Vartola,

Kaisa Roover, Pii Anttila

Teosta ovat tukeneet: Avek Kopiosto, Seinäjoen taidehalli,

Taiteen edistämiskeskus

Luku 2. Onko eläimillä tietoisuutta – ja miten sen voi tietää?

MARI KESKI-KORSU

Com Scire

Videoinstallaatio

Peili ja video-projisointi

2020

”Kallion kahdentuminen veden peilipinnassa loi henkiportin yliseen, tuonpuoleiseen maailmaan, joka näyttäytyi ”nurinkäännettynä” myös monen muun luontokulttuurin uskomusmaailmassa. Samaani, noita, saattoi liikkua esteettä loveen langettuaan tässä kolmikerroksisessa maailmassa eläinhahmoisen apuhengen turvin tai sen hahmossa.”

Timo Miettinen & Heikki Willamo: Pyhät kuvat kalliolla

Itsetietoisuutta mitataan usein Gordon Gallupin kehittämällä peilitestillä. Testin kohteena olevan yksilön kasvoin tai muualle yksilölle suoraan näkymättömään paikkaan sijoitetaan värikäs täplä. Tämän jälkeen seurataan, miten yksilö käyttäytyy peilin edessä: yrittääkö hän poistaa täplän tai koskettaa sitä, mikä osoittaisi, että yksilö tunnistaa peilissä näkyvän hahmon olevan hän itse. Monet niin sanotusti älykkäät eläinlajit läpäisevät tämän testin. Yli puolet ihmislapsista läpäisee sen yleensä noin 2 vuoden iässä.

Com Scire -teoksen lähtökohtana on peilitesti ja sen todistama tai todistamatta jättämä itsetietoisuus. Hevosen ei määritellä läpäisevän peilitestiä, sillä sitä ei saaliseläimenä pidetä siihen tarpeeksi älykkäänä, vaikkakin jotkut hevositysilöt saattavat hyvinkin ymmärtää peilikuvansa. Teoksessa pyritään tuomaan yhteinen kokemus peilistä kulttuuriseen ja henkiseen narratiiviin, jossa peilin ajatellaan kuvastavan rinnakkaistodellisuutta ja henkien porttia. Mitä tässä rinnakkaistodellisuudesta voisi nähdä katsellessaan sitä hevosen kanssa ja kuvitellessaan hevosen kokemuksen? Tietoisuutta? Rauhaa? Tasapainoa? Syvää hengitystä?

Video on kuvattu Perhekoti / Voimavaratila Toiskassa Ilmajoen Koskenkorvalla.

Mari Keski-Korsu (s. 1976) on monialainen taiteilija, jota kiinnostaa ekologisten ja risteävien muutosten näkyväksi tuleminen arkielämässä. Teoksissa on usein voimakas yhteiskunnallinen ulottuvuus ja ne tapahtuvat prosessinomaisesti yhteistyössä eri lajien yhteisöjen kanssa.

Lämmin kiitos rakkaudesta, raksaamisesta ja roudaamisesta sekä niiden mahdollistamisesta:

Leo, Jussi, Vormu, Harri, Fiira ja Roleksi,

Keijo Viertoma, Teea Ekola, Tiina Tuominen, Jouko Rissanen ja

koko Perhekoti Toiskan väki, Lyyti Keski-Korsu, Juhani ja

Aulikki Keski-Korsu, Ada ja Laura Beloff, Erich Berger

Ritva Räsänen, Shachindra Dass, Helena Telkänranta,

Sanna Karimäki-Nuutinen, Pii Anttila, Miika Vainionkulma ja

koko Seinäjoen taidehallin henkilökunta

Teosta ovat tukeneet: Seinäjoen taidehalli,

Taiteen edistämiskeskus, Perhekoti / Voimavaratila Toiska

Luku 3. Oppiminen, oivallukset ja kulttuurien synty

MIA MAKELA

Looking for Mr. Blue
Videoinstallaatio
2020

”Tiibetinhahnet lentävät joka kevät ja syksy muuttomatkoiiaan Himalajan vuoriston yli. Suoritukseltaan tekee erityisen urheilullisen se, että hanhen ruumiinrakenteella ei voi säästää voimia liitämällä ja kaartelemalla nousevissa ilmavirtauksissa. Hanhena on räpyteltävä siipiään koko ajan, jotta pysyisi ilmassa. Tästä huolimatta tiibetinhahnella on hallussaan ennätys maailman korkeimmalla lentävänä lintulajina.” (ote kirjasta, s.122)

Mia Makela tutkii teoksissaan hanhien kulttuurihistoriaa, jonka ilmentymä niiden historialliset, miljoonia vuosia vanhat muuttoreitit maapallon halki ovat. Hanhet kuuluvat maailman vanhimpien lintujen joukkoon.

Teoksessa seurataan Mr. Blueksi nimettyä Norjassa syntynyttä kiljuhanhea GPS/GSM-pannan avulla. Mr. Bluella on tapana käväistä Oulun Siikajoella toukokuusin. Kukaan ihminen ei tiedä, kauanko kiljuhanhet ovat lentäneet reittiään. Hanhet ovat joutuneet sopeutumaan moneen suureen muutokseen: jääkauteen, ihmisen aikaansaamiin muutoksiin kuten maanviljelykseen, kaupunkiin, sotiin, lentokoneisiin, tuulivoimaloihin.

Millaista kiljuhanhien elämä on? Taiteilija pohtii, miltä tuntuu pyrhältää myötätuulessa 70 km tuntivauhtia Suomenlahden rannikkoviivaa kohti, liikutella siipiään ylös ja alas. Miltä tuntuu kun happi virtaa puhtaana keuhkojen läpi, sisään ja ulos, ilman hiilidioksidia. Miltä maa näyttää hanhen silmillä nähtynä, jossa näkyvät uv-valon lisäksi auringon kaari ja magneettikentät? Kuinka kuvailla väriä, jota ei ole koskaan nähnyt? Mitä Mr. Blue muistaa edellisiltä vuosilta, mitä maamerkkejä se tunnistaa, millaisia hajuja se aistii matkallaan kohti pohjoista? Teoksessa Makela pohtii toisen lajin olemusta ja havahtuu ajatukseen, kuinka marginaalinen ihmiskokemus on tuhansien olentojen kirjossa.

Mia Makela (s. 1971) on mediataiteilija ja kulttuurihistorioitsija, joka työskentelee taiteen, teknologian, tieteen ja ekologian rajapinnoilla.

Käsitteily, ohjaus, animaatio, videoeditointi: Mia Makela
Äänisuunnittelu: Mia Makela, Rodrigo Morris Claramunt
Musiikki ja äänen jälkituotanto: Rodrigo Morris Claramunt
Puhujanäännet: Kristiina Vahvaselkä, JP Salo, Mia Makela
Studioäänitys: JP Salo / Chicken House Productions
Arkistomateriaali: Xenocanto, Motion Array, Stock Footage + Google maps, Europe 3D Lite, Wikipedia
Käännös: Mia Makela, Leigh Ann Lindholm
Kiitos: Esa Hohtola / Oulun yliopisto
Risto Karvonen / WWF
Helena Telkänranta / Helsingin yliopisto
Piskulka.net - The Fennoscandian Lesser White-fronted
Goose project (BirdLife Norway, WWF Finland)
Kirsi-Marie Liimatainen, Seinäjoen taidehallin henkilökunta
Ålands Skärgårds Gästateljé, Kökar, Vanhan Paukun
taiteilijaresidenssi, Lapua
Teosta ovat tukeneet: Suomen Kulttuurirahasto,
Seinäjoen taidehalli

Luku 4. Kekseliäät korpit ja muita eläinmaailman älykköjä.

TEEMU LEHMUSRUUSU

Sleepwalkers (of the Latent Land)
Installaatio
2020

Tunteeko kastemato kipua? Miten se aistii? Kosketus ja hajuaiisti. Ehkä magneettiaisti? Tiesitkö, että eläimenä olemisen edellytyksenä eivät ole aivot? Sinun täytyy olla aiotumainen, monisolainen, ruokaa tarvitseva, liikkumiskykyinen, aistiva, lisääntynyt seksuaalisesti ja hengittävät hapetta. Olet yksi eläin. Neljännes maapallon biologisesta monimuotoisuudesta sijaitsee kuitenkin maassa jalkojemme alla ja sen osa planeettamme olemisessa elävänä kokonaisuutena on ratkaiseva.

Selkärangattomien kokemusmaailmasta ei tiedetä juuri mitään, koska maaperäeläinten tutkimus on vasta alkutaipaleella. Millaista on olla eläin, jolla ei ole aivoja eikä siten ehkä kokemusmaailmaa, tunteita? Onko se unessa kävelyä, tai tiedostamatonta älyä? Prosessoiko selkärangaton eliö tietoja kuten käyttämämme tietokone, joka yrittää keksiä ja kuvitella maaperän tuntemattomia eläimiä näyttäytymään. Maaperäeläimillä on keskeinen rooli maaperän ja siten myös maanpäällisten ekosysteemien dynamiikassa. Niissä on menneisyytemme, orgaanisen ihon muodostuminen kiviselle planeetallemme ja tulevaisuutemme. Vain elävä maaperä pystyy tuottamaan ruokaa ja ylläpitää kasvien ja puiden kanssa hengitettävää, suotuisempaa ilmastoa. Se pitää sisällään ihmeellistä, systeemitason älykkyyttä.

Helena Telkänrannan kirja ja hänen kanssaan käydyt keskustelut johdattelivat Lehmusruusun eläimen käsitteen pariin, sekä eläimenä olemisen ja tämän hetken tietomme rajamaille. Teos on eräänlainen kurkistus maaperäeläinten pitkälti tuntemattomaan kirjoon ihmisen luoman tekoälyn avulla. Teoksen kuvamateriaali on tuotettu generatiivisen kilpailevan neuroverkon avulla, jolle on syötetty satoja jo löydettyistä maaperäeläimistä otettuja valokuvia. Teos on samalla osa Teemu Lehmusruusun monivuotista työskentelyä maaperän ilmiöiden parissa Trophic Verses - Säkeitä ravintoketjulta hankkeessa. Teemu Lehmusruusuu tekee aiheesta myös taiteellista väitöskirjaa Aalto-yliopistossa.

Teemu Lehmusruusuu (s. 1981) on media- ja installaatiotaiteilija, jonka töistä löytyy myös ympäristö- ja biotaiteen elementtejä. Hänen teoksensa käsittelevät biologisen elämän materiaalisia perusedellytyksiä, elollisen ja elottomat samuutta, joka jää ihmiseltä avustamattomien aistein paljolti havaitsematta.

Äännet: Felicity Mangan & Christina Ertl-Shirley
Maaperäeläinkuvat: Veikko Huhta, Riikka Elo, Varpu Vahtera, Mika Vahtera, Veikko Rinne, Helsingin yliopisto, Turun yliopisto, Jyväskylän yliopisto
Teknikko: Stephen Stamper
Kiitos: BSAG / Carbon Action, Jussi Heinonsalo, Juha Mikola, Heikki Setälä, Roberto Fusco, Pekko Vasantola, Helena Telkänranta, Kunstventures.
Teosta ovat tukeneet: Koneen Säätiö, Seinäjoen taidehalli

Luku 5. Miltä tuntuu kalan kipu tai linnun pelko?

ELINA RUOHONEN
Eilinen Äkkilähtö
Öljy pleksille
180 x 150
4 kpl 20x 20 cm
2020

Kantokyky
Öljy pleksille
150 x 130 cm
2020

Fast Food Race
Öljy pleksille
150 x 130 cm
2020

Ruohonen käsittelee teoksissaan eläinten kokemaa pelkoa. Taiteilija pohti luvun teemaa aamuisilla metsälenkeillään. Hän pysähtyi katselemaan oravien ja lintujen reaktioita saapuessaan koiransa kanssa niiden lähelle. Hän katseli lentoratojen muutoksia, kuuntelin äännähdyksien nyansseja. Hän ajatteli miten eläin mahtaa tuntea pelkoa, milloin se unohtuu, miten pelko jää kummittelemaan. Telkänrannan kirja muutti Ruohosen tapaa tarkastella lähiympäristöään.

Kaksiosainen teossarja käsittelee linnun kokemaa pelkoa sekä esittää kunnioittaen linnun omaa olemusta oman elämänsä toteuttajana. Eilinen Äkkilähtö kuvaa pelon tunnetta, sen luonteen ja tason muuttumista, rytmittymistä, sekä pohtii niitä haasteita, joita ihmisillä eläimen kivun kokemuksen ymmärtämiseen ja hahmottamiseen on.

Pelko muuttaa muotoaan, nopeasti, välähdellen, hitaasti, kiertäen, sykleittäin, vaihdellen. Adrenaliini, sympaattinen hermosto ja tiedonsiirto, – ja taas elämä jatkuu. Kantokyky-teoksessa pelon kokemuksen rinnalle Ruohonen on valinnut lokin, taiteilijan oman voimalinnun. Se poseeraa muutokuvamaisessa maalauksessa uljaana ja vahvana. Maalauksen lokki ei pelkää, vaan siitä huokuu sen oma yksilöllisyys, olemassaolo ja energia.

Elina Ruohosen (s.1970) pääasiallinen tekniikka on maalaus. Hän maalaa öljymaalain läpinäkyvälle akryylilevylle. Hän on laajentanut ilmaisuun viime aikoina myös äänitaiteeseen.

Kiitos: Helena Telkänranta
Teosta ovat tukeneet: Suomen kulttuurirahasto Varsinais-Suomen rahasto, Taiteen edistämiskeskus, Seinäjoen taidehalli

Luku 6. Nauravat rotat ja muita leikkiviä eläimiä.

LOTTA MATTILA
Näkymätön elämä
Veistos
Keramiikka
2020

Rotat aiheuttavat monelle inhon väristyksiä. Pelkkä ajatuskin roskiksissa ja viemäreissä ryömivistä otuksista puistattaa. Ajatus on niin tiukassa, että se ulottuu joillakin jopa koko elämänsä ihmisten lemmikkeinä eläneisiin kesyrottiin.

Entä jos rotan elämää katsoisikin toisin? Entä jos rotan näkisi isossa perheessä elävänä olentona, joka kaipaa lajitovereidensa läheisyyttä? Entä jos ymmärtäisimme sen älykkyyttä ja kykyä oppia? Entä jos näkisimme rottien leikin ja kuulisimme niiden naurun?

Kirjan kuudes luku käsittelee eläinten leikkiä, sen tarkoitusta ja tarkoituksettomuutta. Luku kertoo myös rottien välisestä leikistä ja niiden ihmiskorvalle kuulumattomasta, ultraäänitajuudesta naurusta. Voimme oppia lukemaan elekielestä vihjeitä eläimen tunteista, kuten innostusta koiran heiluvasta hännästä tai pelkoa luimistuvista korvista. Osassa elekieltä meillä on sen verran yhteistä muihin lajeihin, että jotain siitä voimme tulkita oikein, ikään kuin ilmaiseksi. Joidenkin eläinlajien kanssa meillä on niin pitkä yhteinen historia, että lukutaitomme polveutuu sieltä. Eläinlajeilta löytyy kuitenkin myös ominaisuuksia, joiden havaitseminen on ihmislajin omien aistien avuin jopa fyysisesti mahdotonta. Jokin käytös taas saattaa vaikuttaa niin tutulta, että luulemme ymmärtävämme sitä, mutta tulkitsemme sitä todellisuudessa aivan väärin. Kirja on inspiroinut Mattilaa pohtimaan, miten vähän tiedämme kukaan ja miten vikaan voimme vain olettamalla osua. Tutkimus on tärkeässä roolissa eläinten ymmärtämisessä. Se, että emme havaitse jotakin omin silmin tai korvin, ei tarkoita, etteikö se olisi siellä.

Lotta Mattila (s.1986) on kuvanveistäjä ja kuvataiteilija. Hänen pääasiallinen materiaalinsa on keramiikka ja veistokset ovat usein eläinaiheisia.

Kiitos: Helena Telkänranta
Teosta ovat tukeneet: Seinäjoen taidehalli

Luku 7. Halut, himot ja huolenpito:
elämää ylläpitäviä tunteita.

MINNA HERRALA

Teoskokonaisuus: Cat Pleasure

Teosnimet:

Sunny Hunting

Night Bird Singing

Mouse Hole

Cat Paradise

What Cat Would Order

Snacks

Toy

Jungle

Night Hunting

Valokuvat, silisec lambda

Musiikki, säveltänyt Jimi Savola

2020

Minna Herrala kiinnostui yhdestä kirjan seitsemännen luvun kokoavasta teemasta: eläimen mielihyvystä. Mielihyvä on elämää ylläpitävä tunne. Herrala valitsi tutkittavaksi eläimekseen kissan, koska on elänyt kissojen kanssa yli 30 vuotta ja toiminut eläinsuojeluyhdistyksen sijaiskotina kymmenen vuotta. Näiden vuosien aikana hän on seurannut kymmenien kissojen käyttäytymistä.

Kissasta tuli ihmisen kumppani, kun siirryttiin metsästämisestä ja keräilyyn lisäksi viljelemään maata. Kissaa tarvittiin pitämään jyräjät kurissa viljavarastoissa. Siitä asti kissaa on kuvattu visuaalisesti vaihdellen eri aikakausien vaiheissa palvottuna, vihattuna, pelättyinä tai rakastettuna ja yleensä nimenomaan objektina. Teoskokonaisuudessa kissat ovat subjekteja, tekijöitä. Herrala kuvaa asioita ja tilanteita, jotka tuottavat kissalle mielihyvää. Kuvaustyyli on symbolistinen. Kissalle mielihyvää tuottavat haluaminen, nauttiminen, sosiaalisuus ja leikkisyys.

Teoskokonaisuuden taustalla soi ääniteos, joka on suunnattu kissoille. Musiikin on taiteilijan ohjeiden mukaan säveltänyt Jimi Savola. Teos on tehty kissan tarpeista käsin. Se esimerkiksi soi vaimealla äänenvoimakkuudella, koska kissalla on huomattavasti parempi kuulo kuin ihmisellä. Musiikin suunnittelussa on aineistona käytetty mm. Charles Snowdonin tutkimusta; Cats Prefer Species - Appropriate Music ja David Teien kissoille tehtyä musiikkia. Musiikkia on testattu 18:lle kissalle.

Minna Herrala (s.1964) on taidemaalari ja valokuvataiteilija. Hän on ollut teoksissaan kiinnostunut erityisesti eläinetiikasta, ilmastonmuutoksesta ja ihmisten käyttäytymisestä sekä eriarvoistumisesta.

Musiikki: Morning in the Cat Paradise, säveltänyt Jimi Savola

Kiitos: Helena Telkänranta, Jimi Savola

Teosta ovat tukeneet: Suomen kulttuurirahasto,

Alfred Kordelinin säätiön Seinäjoen rahasto,

Seinäjoen taidehalli

Luku 8. Avulias norsu ja pelastava gorilla:
sosiaalisuuden monet muodot.

TONI LEHTOLA

Koe koe

Installaatio

Teräs, polykarbonaatti, sähkömoottorit, puu ym.

2020

Toni Lehtolan teos pohjautuu eläimille tehtyihin, niiden sosiaalisia kykyjä mittaaviin kokeisiin. Vaikuttaisi, että jotkut eläimet ymmärtävät ja osaavat arvioida toisen elävän olennon tilannetta, ja niillä on myös halu auttaa toisia. Lehtolan teos ei pohjautu yksittäiseen tutkimustulokseen tai koeasetelmaan, mutta lähin vertailukohta löytyy rottakokeesta, joissa herkkupalaa houkuttimena käyttäen mitattiin rottien valintoja akselilla sosiaalisuus - itsekkyyks. Mainittakoon, että empatia vei voiton.

Lehtolan teos on eräänlainen käytöskokeen representaatio, johon näyttelyssä kävijät voivat osallistua koehenkilöinä. Osallistujat asettuvat tilanteeseen, jossa he toivon mukaan vertailevat omaa, sekä toisen ihmisen asemaa suhteessa toimintaan.

Toni Lehtola (s.1981) työskentelee pääosin elektromekaanisen veistotaiteen sekä musiikin parissa, mutta ei rajoita tekemistään minkään yksittäisen tekniikan sisään. Hänen teoksissaan on usein elementtejä, jotka muistuttavat eliöitä tai eläimiä.

Kiitos: Helena Telkänranta

Teosta ovat tukeneet: Seinäjoen taidehalli

OHEISOHJELMA

Lisätietoa tapahtumista:

<https://www.seinajoentaidehalli.fi/ohjelma/#oheisohjelma>

MUU-MAUN NÄYTTELYOPAS LAPSILLE JA LAPSENMIELISILLE
Navettakissa Muu-Mau on piilottanut näyttelyyn QR-kooditarroja. Löydätkö ne kaikki? Lue QR-koodi kännykälläsi, niin saat lisätietoa taideteoksista ja eläimistä

KESKUSTELUOPAS PAIKALLA NÄYTTELYISSÄ
pe 2.10. klo 11-12 & 13-14
pe 6.11. klo 11-12 & 13-14
pe 4.12. klo 11-12 & 13-14

MILLAISTA ON OLLA ELÄIN? KATALOGIN JULKISTAMISTILAISUUS
Päivämäärä ilmoitetaan myöhemmin.

TAIDEJOOGA
La 3.10, 10.10 ja 7.11. klo 10-11
Näyttelytila Vintti
Lempeää joogaa ainutlaatuisella vintillä taidenäyttelyn keskellä!
Kolmen kerran kurssimaksu on 15 € jäseniltä ja 21 € ei jäseniltä. Ilmoittaudu osoitteeseen skjooga@gmail.com. Ilmoittautumisella varmistat paikkasi. Ohjaajina toimivat Seinäjoen Seudun Joogayhdistyksen ohjaajat.

TAITEEN JA LUONNON VUOROVAIKUTUS
Paneelikeskustelu
3.10.2020 klo 13-14 näyttelytila Vintti
Paneelissa keskustellaan taiteen ja luonnon yhteydestä, taiteen ekologisuudesta sekä sen mahdollisuuksista vaikuttaa luonnonsuojeluun ja luontosuhteeseen. Paneelissa keskustelijoina ovat biotaiteen läänintaiteilija, Antti Tenetz ja Biotaiteen seuran Solu gallerian tuottaja, taiteilija Mari Keski-Korsu, SLL Pohjanmaan piirin puheenjohtaja Hannu Saari sekä taiteilija Reetta Partanen. Paneelia johdattelee Reetta Partanen.

PERFORMANSSIESITYS
3.10.2020 klo 12.30-13.00
Näyttelytila Vintti
Taiteilija Mari Keski-Korsun performanssi Vintillä. Akantupakilla on osallistava, performatiivinen rituaali, jossa tutustutaan siänkärsmöön eri tavoin mm. jalkakylvyn, vesikehollisuuden ja meditaation kautta.

SEINÄJOEN TAIDEHALLI

Ma-pe klo 11-19 la klo 11-15
Avoinna sunnuntaisin syksyllä 2020
18.10., 29.11., 13.12. klo 11-15

p. 050 514 3407, taidehalli@seinajoki.fi
Asiakaspalvelu aukioloaikoina

Taide- ja kulttuurikeskus Kalevan Navetta
Nyykoolinkatu 25, 60100 Seinäjoki

Pääsymaksut:
Aikuiset 6 €
Opiskelijat, eläkeläiset,
varusmiehet, työttömät 4 €
Alle 18-vuotiaat vapaa pääsy.

Kuukauden ensimmäinen perjantai kaikille vapaa pääsy.

seinajoentaidehalli.fi

SAHANNEVAN TAIDEREITTI

3.10.2020 klo 15-17

Suojelualueen suojelupäätöksen sekä Taidereitin julkistamistilaisuus. Seinäjoen taidehalli sekä Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry ovat olleet yhdessä taiteilija Reetta Partasen kanssa perustamassa Sahannevan suoalueelle viidestä teoksesta koostuvaa Kutsuvieraat -taidereittiä. Tapahtumassa esiintyy muusikko Mikko Heikinpoika, jonka musiikissa orgaaninen ja alkukantainen yhdistyy uuden teknologian tuomiin mahdollisuuksiin.

KOIRA KROKII -TYÖPAJAT (aikuisille)

Croquis eli krokii tarkoittaa nopeaa luonnospiirustusta, joka piirretään elävästä mallista. Tässä työpajassa malleina toimivat EteläPohjanmaan Lukukoirat ja kaverikoirat.
ti 29.9. klo 17.30
Pedatila-itikka | Seinäjoen taidehalli
Liput 10e: www.netticket.fi/seinajoen-taidehalli

AIKUINEN & LAPSI -TYÖPAJAT

Aikuinen & lapsi -taidepaja on lapsen ja läheisen aikuisen yhteinen taidehetki. Syksyn työpajojen teemana ovat eläimet. Aikuinen & lapsi: Millaista on olla eläin? Tiistairyhmä, lokakuu 20.10., 27.10., 3.11. ja 10.11. klo 17.15 - 18.30.
Työpajan kesto on 75 minuuttia.
Liput 40 € sis. 4 työpajaa.: www.netticket.fi/seinajoen-taidehalli

KALLIOISTA ESITYS

13.11.2020

1.näytös klo 17.30

2.näytös klo 19.00

Kallioista-teos on livemusiikkia, äänitaidetta, tanssia ja tekstiä yhdistävä esitys ihmisen luontosuhteesta ja luontokokemusten voimasta. Teos on sukellus luonnon voimaan ja rauhaan, sen yhtäaikaiseen herkkyyteen ja hurjuuteen.

Koreografia ja tanssi: Hanna Korhonen, sävellys ja livemusiikki: Niina Hannula, tekstit ja esiintyminen: Venla Korja
Seinäjoen taidehallilla Alchemy - The All Seeing Eye näyttelyn yhteydessä Vintillä osana Pikkuprovinssi / Valoton-tapahtumaa.

SEINÄJOEN TAITEILIJASEURAN TEOSVÄLITYSPÄIVÄT

28-29.11.2020 klo 11.15

Taidelainaamo Parvi järjestää Seinäjoen taidehallin näyttelytila Vintillä teosvälityspäivät, jossa on mahdollista kahden päivän ajan ostaa paikallisten ja lähialueen taiteilijoiden taidetta.

Aisti- ja liikuntarajoitteisten avustajat maksutta avustettavan mukana. Meillä käy Ystävänkortti ja Kulttuurikaveri-kortti.

Seinäjoen taidehalli on Museokortti-kohde.

Liput voi varata myös ennakoon verkkokaupasta www.netticket.fi

Taidehalli tarjoaa myös erilaisia palvelupaketteja yhteistyössä ravintola Äärellä kanssa.

kalevannavetta.fi

@seinajoentaidehalli

seinäjoen taidehalli

